

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. gegužės 22 d.*

Byloje T-216/05

Mebrom NV, įsteigta Rieme-Ertvelde (Belgija), atstovaujama advokatų C. Mereu ir K. Van Maldegem,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama U. Wölker ir X. Lewis,

atsakovę,

dėl 2005 m. balandžio 11 d. Komisijos laiške esančio tariamo ieškovei skirto sprendimo dėl metilbromido importo kvotų skyrimo 2005 m. panaikinimo,

* Proceso kalba: anglų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai N. J. Forwood ir S. Papasavvas,
posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. lapkričio 28 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas ir faktinės aplinkybės

1. Vienos konvencija ir Monrealio protokolas

- ¹ 1988 m. spalio 14 d. Tarybos sprendimu dėl Vienos konvencijos dėl ozono sluoksnio apsaugos ir Monrealio protokolo dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų sudarymo (OL L 297, p. 8) Europos Bendrija tapo Vienos konvencijos dėl ozono sluoksnio apsaugos (toliau – Vienos konvencija) ir Monrealio protokolo dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (toliau – Monrealio protokolas) šalimi.

- 2 Metilbromidui taikomas Monrealio protokolas. Tai yra fumigantas, daugiausia žemės ūkio srityje naudojamas pesticidas, nes jis lengvai įsiskverbia į žemę ir veiksmingai veikia daugelį kenksmingų medžiagų. Jo greitas skaidymasis neleidžia užteršti mitybos grandinės ir gruntinio vandens. Todėl tai yra vienas iš penkių labiausiai pasaulyje naudojamų pesticidų. Vis dėlto jis kenksmingas, nes ardo ozono sluoksnį.

- 3 1997 m. Monrealio protokolo šalys išsivysčiusiose šalyse susitarė laipsniškai iki 2004 m. gruodžio 31 d. sumažinti metilbromido gamybą ir importą, o nuo 2005 m. sausio 1 d. uždrausti išsivysčiusiose šalyse gaminti ir importuoti metilbromidą kitoms nei „būtiniausioms“ reikmėms.

- 4 Pagal Monrealio protokolo šalių Sprendimą IX/6 (toliau – Sprendimas IX/6) metilbromido naudojimas laikomas naudojimu „būtiniausioms reikmėms“, jeigu pateikusi prašymą taikyti išimtį tokiam naudojimui šalis nurodo, kad, viena vertus, nenaudojant metilbromido būtų gerokai iškreipta rinkos padėtis ir, kita vertus, naudotojas neturi techniškai ar ekonomiškai galimos alternatyvos arba prekės pakaitalo, kuris būtų priimtinas aplinkos apsaugos ir sveikatos požiūriu bei būtų tinkamas derliaus bei prašymą pagrindžiančių aplinkybių atžvilgiu.

- 5 Be to, Sprendimas IX/6 reikalauja, jog metilbromido naudojimas būtiniausioms reikmėms būtų leistinas, tik jeigu:

— buvo imtasi visų galimų techninių ir ekonominių priemonių, siekiant sumažinti metilbromido naudojimą būtiniausioms reikmėms ir su juo susijusią emisiją,

- nėra pakankamo kiekio ir kokybės saugomo bei recirkuliuoto metilbromido atsargų,

- įrodžius, jog buvo imtasi reikalingų priemonių įvertinti alternatyvas ir pakaitalus, prekybą jais ir patvirtinimą pagal atitinkamus nacionalinės teisės aktus.

2. Reglamentas (EB) Nr. 2037/2000

- 6 Šiuo metu iš Vienos konvencijos ir Monrealio protokolo kylančius įsipareigojimus Bendrijos teisės sistemoje įgyvendina 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2037/2000 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (OL L 244, p. 1, toliau – reglamentas). Šiame tekste nustatomos tam tikrų ozono sluoksnį ardančių medžiagų, tarp jų ir metilbromido, gamybos, importo ir naudojimo taisyklės.

- 7 Reglamento 2 straipsnyje įmonė apibrėžta kaip „fizinis arba juridinis asmuo, kuris gamina, antriniu būdu perdirba pateikimui į rinką ar naudoja kontroliuojamas medžiagas pramoninėms arba komercinėms reikmėms Bendrijoje, išleidžia šias importuotas medžiagas į laisvą apyvartą Bendrijoje arba pramoniniais ar komerciniais tikslais eksportuoja tokias medžiagas iš Bendrijos“. Jame taip pat apibrėžtas „pateikimas į rinką“ kaip „kontroliuojamų medžiagų ar kontroliuojamų medžiagų turinčių produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, tiekimas arba teikimas tretiesiems asmenims už užmokestį arba nemokamai“.

- 8 Pagal reglamento 3 straipsnio 2 dalies i punkto d papunktį nuo 2004 m. gruodžio 31 d. draudžiama gaminti metilbromidą, išskyrus gamybą būtiniausioms reikmėms pagal reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą ir laikantis Sprendime IX/6 numatytų kriterijų.

- 9 Reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktas numato:

„Atsižvelgdama į valstybių narių pasiūlymus, Komisija <...> taiko šalių Sprendime IX/6 išdėstytus kriterijus ir kitus šalių sutartus kriterijus, kad kasmet galėtų nustatyti visas būtiniausias reikmes, kurioms tenkinti Bendrijoje gali būti leidžiama gaminti, importuoti ir naudoti metilbromidą po 2004 m. gruodžio 31 d., leidžiamą kiekį ir naudojimo sritis bei naudotojus, kurie gali pasinaudoti šia būtiniausia išimtimi. Tokia gamyba ir importas leidžiami tik tada, kai nėra tinkamų alternatyvų arba kai nė viena šalis neturi recirkuliuoto ar regeneruoto metilbromido <...>“.

- 10 Reglamento 3 straipsnio 4 dalis numato, kad Komisija išduoda licencijas pagal šio straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą ir 2 dalies ii punktą nustatytiems naudotojams, praneša jiems, kokioms reikmėms tenkinti jiems buvo išduotas leidimas, ir nurodo leistinas naudoti medžiagas bei jų kieki.

- 11 Be to, reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punkto a–c papunkčiai numato, jog kiekvienas gamintojas ir importuotojas užtikrina, kad nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2004 m. gruodžio 31 d. jis nepateiks į rinką arba nenaudos savarankiškai metilbromido kiekio, viršijančio tam tikrą jo kiekį, kurį pateikė į rinką arba naudojo savarankiškai 1991 metais.

- 12 Pagal reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punkto d papunktį bei laikantis jo 4 ir 5 dalių, kiekvienas gamintojas ir importuotojas užtikrina, kad nuo 2004 m. gruodžio 31 d. jis nebeteiks į rinką ir savarankiškai nebenaudos metilbromido.
- 13 Pagal reglamento 4 straipsnio 4 dalį šis draudimas netaikomas kontroliuojamų medžiagų pateikimui į rinką ir jų naudojimui, jeigu jos naudojamos tų naudotojų, kurie buvo nustatyti pagal 3 straipsnio 1 dalį, būtiniausioms reikmėms, kurioms išduota licencija, tenkinti.
- 14 Be to, reglamento 4 straipsnio 5 dalis numato, jog visi gamintojai arba importuotojai, kuriems leidžiama šiame straipsnyje nurodytas kontroliuojamas medžiagas pateikti į rinką arba jas naudoti savarankiškai, gali tokią su visu arba su bet kuriuo pagal šį straipsnį nustatytu tos grupės medžiagų kiekiu susijusią teisę perduoti bet kuriam kitam tos grupės medžiagų gamintojui ar importuotojui Bendrijoje.
- 15 Reglamento 6 straipsnio 1 dalis numato:

„Išleisti kontroliuojamas medžiagas į laisvą apyvartą Bendrijoje arba laikinai įvežti jas perdirbimui leidžiama tik pateikus importo licenciją. Tokias licencijas išduoda Komisija, patikrinusi, kaip laikomasi 6, 7, 8 ir 13 straipsnių.“

- 16 Reglamento 6 straipsnio 3 ir 4 dalyse apibrėžiama, kokia informacija turi būti pateikta prašyme išduoti licenciją, bei nurodoma, jog Komisija gali reikalauti pateikti medžiagų, kurios bus importuojamos, rūšį patvirtinantį pažymėjimą. Reglamento

8 straipsnis draudžia importuoti kontroliuojamas medžiagas iš bet kurios valstybės, nesančios Monrealio protokolo šalimi. Reglamento 13 straipsnis tai leidžia daryti laikantis tam tikrų leidžiančių nukrypti nuostatų sąlygų, būtent reglamento 8 straipsnio draudimo.

17 Reglamento 7 straipsnis išdėstytas taip:

„Ribojamas į laisvą apyvartą Bendrijoje išleidžiamų iš trečiųjų šalių importuotų kontroliuojamų medžiagų kiekis. Šis kiekis nustatomas ir kvotos 1999 m. sausio 1 d.–gruodžio 31 d. laikotarpiui bei kiekvienam paskesniai 12 mėnesių laikotarpiui įmonėms paskirstomos 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Jos nustatomos tik:

a) I priedo VI ir VIII grupių kontroliuojamoms medžiagoms;

b) kontroliuojamoms medžiagoms, jei jos naudojamos svarbiausioms ar būtiniausioms reikmėms patenkinti arba karantiniam apdorojimui ir produkcijos apdorojimui prieš jos transportavimą;

<...> “.

18 Reglamento 17 straipsnis susijęs su kontroliuojamų medžiagų nuotekio prevencija; būtent jo 2 dalyje numatyta, jog valstybės narės nustato būtiniausius kvalifikacinius reikalavimus, keliamus šioje srityje dirbantiems darbuotojams, patiriantiems metilbromido fumigacijos poveikį.

- 19 Pagal reglamento 18 straipsnį Komisijai padeda komitetas, kuriam taikomi 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, p. 23), 4 ir 7 straipsniai.

3. Reglamento 6 ir 7 straipsnių taikymas: 2005 m. sausio 1 d. atsiradę pakeitimai

- 20 Su 2005 m. sausio 1 d. atsiradusiais reglamento 3, 4, 6 ir 7 taikymo pakeitimais susijusi nurodyta informacija išplaukia iš šalių pareiškimų bei jų pateiktų atsakymų į Pirmosios instancijos klausimus.
- 21 Pagal reglamento 6 ir 7 straipsnius išduodamų licencijų ir kvotų sistema iki 2004 m. gruodžio 31 d. veikė taip: kiekvienais metais, paprastai rugsėjo mėnesį, importuotojai Komisijai pateikia prašymą skirti importo kvotą kitiems metams, užpildydami standartinę tam Komisijos parengtą formą. Paprastai kvotos skiriamos kitų metų sausio arba vasario mėnesiais priimamais Komisijos sprendimais, juose pateikiant išsamų importuotojų, kurių prašymus Komisija patenkino paskirdama jiems individualias kvotas, pavadinimų sąrašą. Metilbromido kvotos dydis buvo apskaičiuojamas atsižvelgiant į aštuonių importuotojų, turinčių teisę į importo kvotas kontroliuojamam metilbromido naudojimui, dalį 1991 m. istorinėje rinkoje.
- 22 Nuo 2005 m. sausio 1 d. Komisija kiekvienais metais pagal reglamento 18 straipsnio 2 dalyje numatytą tvarką, Sprendime IX/6 nurodytus kriterijus ir kitus Monrealio protokolo šalių sutartus kriterijus nustato leidžiamą kiekį ir naudojimo sritis bei įmones, kurios gali pasinaudoti šia būtiniausia išimtimi.

- 23 Ankstesnių metų kovo mėnesį Komisija prašo valstybių narių pateikti savo prašymus naudoti metilbromidą būtiniausioms reikmėms iki birželio 30 dienos. Paprastai Komisija prašymus nagrinėja kartu su jai padedančiais dviem išorės ekspertais ir nustato būtiniausioms reikmėms leistinus kiekius derliui ir valstybei narei.
- 24 Paskui Komisija paskelbia pranešimą *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* dėl visų prašymų, susijusių su ozono sluoksnį ardančiomis medžiagomis, nurodydama, jog kvotos bus nustatytos apribojant bendrą metilbromido, kuris gali būti pateiktas į rinką, kiekį. Tuomet ji parengia sprendimą, nustatantį būtiniausioms reikmėms leidžiama naudoti metilbromido kiekį.
- 25 Valstybės narės perduoda Komisijai statistinę informaciją, susijusią su turimomis metilbromido, skirtu būtiniausioms reikmėms, atsargomis bei nurodo kiekvieno fumiganto naudojančio asmens arba fumigaciją vykdančios įmonės pavadinimą ir adresą, paskirtas kvotas derliui ir fumiganto naudotojui, planą, aprašantį, jog metilbromidas bus naudojamas laikantis reglamento ir atsižvelgiant į įmonės turimas atsargas fumigacijai bei naudojimui. Kiekviena valstybė narė bendrai turimą kvotų skaičių fumiganto naudotojams padalija vadovaudamasi savo kriterijais.
- 26 Komisija įtvirtino elektroninę kvotų valdymo ir jų skyrimo sistemą per interneto tinklavietę, skirtą ozono sluoksnį ardančioms medžiagoms (*Ozone Depleting Substances*, toliau – ODS tinklavietė). Kiekvieno fumiganto kvotos ir atsargos registruojamos šioje tinklavietėje. Kiekvienas fumiganto naudotojas per savo valstybę narę privalo joje užsiregistruoti ir gauti slaptažodį, kad galėtų naudotis ODS tinklaviete, per kurią, kai nebelieka atsargų, gali prašyti suteikti licenciją importuoti metilbromidą arba jį gaminti. Sistema sutvarkyta taip, kad atsargos atskaitomos iš gamybos arba importo kvotų. Fumiganto naudotojas gauna licenciją, leidžiančią jam išnaudoti tam tikrą atsargų kiekį per ODS tinklavietę. Kai atsargų nebelieka, naudotojas gali prašyti išduoti importo arba gamybos licenciją. Išduoti licenciją jis gali prašyti tik per ODS tinklavietę.

- 27 Kai fumiganto naudotojui paskiriama kvota, jis gali pasirinkti ODS tinklavietėje užsiregistravusį importuotoją ir nurodyti jam importuoti reikiamą metilbromido kiekį. Kai kvota paskirta, prašymus dėl kiekių turi patikslinti importuotojas. Komisija elektroniniu laišku fumiganto naudotojui nurodo, ar ji patenkina prašymą, ar jį atmeta. Jeigu prašymas patenkinamas, Komisija „užbaigia“ prašymo prodedūrą ir informuoja atitinkamą valstybę narę. Toliau, kad galėtų importuoti, o prekė būtų apmuitinta, importuotojas turi fumiganto naudotojo vardu pateikti prašymą išduoti Komisijos tarnybų pasirašytą importo licenciją ir ją gauti pagal konkretų naudotojo prašymą kiekio, derliaus ir valstybės narės atžvilgiu. Importuotojas gali sujungti kelis prašymus, kad gautų pakankamą metilbromido kiekį, jog naudojant vieną importo licenciją būtų patenkinti keli prašymai. Taigi importuotojas fumiganto naudotojui privalo pateikti teisingą metilbromido kiekį.
- 28 Valstybių narių buvo prašoma pateikti metinę metilbromido naudojimo būtiniausioms reikmėms ataskaitą, kuri leistų dar kartą patikrinti, ar nebuvo viršytas naudojimo kategorijai numatytas kiekis.

4. 2004 m. pranešimas importuotojams

- 29 2004 m. liepos 22 d. Komisija įmonėms, 2005 m. importuojančioms į Europos Sąjungą kontroliuojamas medžiagas, kurios ardo ozono sluoksnį, susijusias su reglamentu, paskelbė pranešimą (OL C 187, p. 11, toliau – 2004 m. pranešimas) (taip pat žr. 24 punktą).
- 30 Pagal 2004 m. pranešimo I punktą jis skirtas įmonėms, ketinančioms 2005 m. į Europos Sąjungą importuoti iš trečiųjų šalių kilusias medžiagas, tarp jų ir metilbromidą.

31 2004 m. pranešimo II punkte Komisija šias įmones informuoja, kad reglamento 7 straipsnis, *inter alia*, numato metilbromido kiekio nustatymą ir kvotų paskyrimą jo gamintojams ir importuotojams. Jame taip pat nurodyta:

„Kvotos skiriamos:

a) metilbromidui, naudojamam karantininiam apdorojimui ir produkcijos apdorojimui prieš jos transportavimą pagal Monrealio protokolo šalių apibrėžimą ir naudojamam būtiniausioms reikmėms pagal Sprendimus IX/6, ExI/3 bei ExI/4 ir visus kitus Monrealio protokolo šalių sutartus kriterijus bei pagal reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą; naudojimą karantininiam apdorojimui ir produkcijos apdorojimui prieš jos transportavimą, taip pat naudojimą būtiniausioms reikmėms Komisija patvirtina remdamasi reglamento 18 straipsniu;

<...>“.

32 2004 m. pranešimo VII punkte Komisija įmones, neturinčias 2004 m. kontroliuojamų medžiagų importo kvotas ir ketinančias pateikti prašymus skirti 2005 m. importo kvotą, informuoja, kad jos turi Komisijai apie tai pranešti ne vėliau kaip iki 2004 m. rugsėjo 3 dienos.

33 2004 m. pranešimo VIII punkte Komisija įmonėms, turinčioms kontroliuojamų medžiagų importo kvotas 2004 m., praneša, kad jos turi pateikti deklaraciją užpildydamos ir pateikdamos atitinkamą ODS tinklavietėje esančią formą ir kad „bus nagrinėjami tik iki 2004 m. rugsėjo 3 d. pateikti prašymai“.

- 34 2004 m. pranešimo IX punkte Komisija nurodo, kad ji nagrinės kiekvieno importuotojo ir gamintojo prašymus ir nustatys jų kvotas. Paskirtos kvotos bus nurodytos ODS tinklavietėje ir kiekvienas prašymą pateikęs asmuo apie priimtą sprendimą bus informuotas paštu.

5. Ieškovės reikalavimas

- 35 Nuo 1996 m. ieškovė į Europos Sąjungą savo bei kitų dviejų importuotojų, šiems perdavus savo importo kvotas, vardu importuoja metilbromidą. Ieškovei importo kvotos buvo paskirtos laikotarpiui nuo 1996 m. iki 2004 metų. 2004 m. jai buvo paskirta 37,46 % visų Europos Sąjungos turimų kvotų.
- 36 2004 m. paskelbus pranešimą, 2004 m. rugpjūčio 30 d. ieškovė Komisijai pateikė deklaraciją siekdama, kad jai būtų paskirta metilbromido kvota būtinausioms reikmėms 2005 metams. Ji prašė skirti 4 500 000 kg kvotą, o tai sudaro 2 700 000 kg ozono ardančio potencialo.
- 37 2004 m. gruodžio 10 d. ieškovė gavo Komisijos visiems ODS tinklavietės vartotojams išsiųstą elektroninį laišką, kuriuo buvo informuota, jog „2005 m. paskirta kvota bus nurodyta tinklavietėje <...> 2004 m. ruodžio 13 dieną“. Buvo pranešta, jog „sprendimas dėl importo“ šiuo metu yra rengiamas ir kad kiekvienam importuotojui apie jo priėmimą bus pranešta. Komisija papildomai nurodė, jog nuo 2005 m. sausio 1 d. visas importas bus įskaitytas į 2005 m. kvotą.

- 38 Negavusi vélesnio Komisijos pranešimo dėl 2005 m. importo kvotų, 2005 m. kovo 1 d. ieškovė Komisijai išsiuntė prašymą, kuriuo, remdamasi reglamento 7 straipsniu ir 2004 m. pranešimu, prašė informuoti apie sprendimą paskirti jai metilbromido importo į Europos Sąjungą kvotas jį naudojant būtiniausioms reikmėms 2005 metais. Ji nurodė, kad turi teisę gauti tokią kvotą, nes 2004 m. rugpjūčio 30 d. pateikė pagal 2004 m. Komisijos pranešimą reikalaujamą prašymą. Ieškovė mini 2004 m. gruodžio 10 d. Komisijos elektroninį laišką ir primena, jog nuo to laiko nėra gavusi jokios papildomos informacijos, jai nepaskirta importo kvota ir ji nėra gavusi atsakymo į savo 2004 m. rugpjūčio 30 d. prašymą.

6. *Ginčijamas sprendimas*

- 39 Į šį prašymą Komisija atsakė 2005 m. balandžio 11 d. laišku (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo ji informavo, jog pagal reglamentą ieškovei nebegalima paskirti importo kvotos. Šiuo atžvilgiu ji priminė, kad leistinas metilbromido kiekis būtiniausioms reikmėms buvo nustatytas pagal reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punkte numatytą tvarką ir 18 straipsnį.

- 40 Ginčijamame sprendime Komisija nurodo, kad taikant reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą reikia nustatyti naudotojus bei nurodyti leistinus kiekius būtiniausioms reikmėms. Taip pat ji apibrėžė įmones, vykdančias fumigaciją, kaip antai naudotojus, nes, viena vertus, reglamento 17 straipsnio 2 dalis įpareigoja valstybes nares nustatyti būtiniausius kvalifikacinius reikalavimus, keliamus šioje srityje dirbantiems darbuotojams, ir, antra vertus, fumigacija yra vienintelis šios medžiagos panaudojimo būdas. Komisija nurodė, kad nuo šiol fumigaciją vykdančios įmonės turi prašyti išduoti leidimą importuoti metilbromidą arba jį gaminti su

sąlyga, kad nė viena iš Monrealio protokolo šalių neturi recirkuliuoto arba regeneruoto metilbromido atsargų.

- 41 Taip pat Komisija paaiškina, kad pagal reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punkto d papunktį nuo 2005 m. sausio 1 d. aštuoni importuotojai, turėję teisę į importo kvotas naudojamo kontroliuojamo metilbromido atžvilgiu, kurių kiekvieno kvota buvo apskaičiuota atsižvelgiant į jų dalį 1991 m. istorinėje rinkoje, nebegali gauti kvotų kontroliuojamam metilbromido naudojimui.
- 42 Toliau Komisija nurodo, jog reglamento 4 straipsnio 2 dalies ii punkte nurodytas pratęsimo laikotarpis šioje byloje netaikomas dėl to paties straipsnio 4 ir 5 dalių. Ji mano, jog iš tikrųjų pagal reglamento 4 straipsnio formuluotę jo 4 dalies i punkto b papunktis turi viršenybę. Komisijos teigimu, pagal šią nuostatą kitų įmonių nei gamintojų ir importuotojų metilbromido pateikimas į rinką ir jo naudojimas yra leidžiamas po 2004 m. gruodžio 31 d., nes prašymai išduoti licenciją naudoti būtiniausioms reikmėms įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 dienos. Iš to išplaukia, jog, Komisijos manymu, importuotojų turimos istorinės rinkos dalys negali būti teisinis pagrindas, leidžiantis nustatyti metilbromido, skirto būtiniausioms reikmėms, importą.
- 43 Komisija padarė išvadą ir nurodė, jog importo kvotas pakeitė griežtai kontroliuojamos kvotos, skirtos naudoti būtiniausioms reikmėms, kurios skiriamos fumigaciją vykdančioms įmonėms, ir kad Europos rinka atvira visoms įmonėms, siekiančioms importuoti metilbromidą su sąlyga, jog įmonė turi galiojančią licenciją, leidžiančią importuoti metilbromidą, skirtą naudoti būtiniausioms reikmėms.

7. *Sprendimas 2005/625/EB*

- 44 2005 m. rugpjūčio 23 d. Komisijos sprendimu, nustatančiu nuo 2005 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 d. būtiniausioms Europos Bendrijos reikmėms patenkinti leidžiamus naudoti metilbromido kiekius pagal reglamentą (OL L 219, p. 47) (taip pat žr. 24 punktą), Komisija pagal reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą ir pagal Sprendime IX/6 įtvirtintus kriterijus nustatė būtiniausioms Europos Bendrijos reikmėms patenkinti leidžiamus naudoti metilbromido kiekius nuo 2005 m. sausio 1 d. iki gruodžio 31 dienos.

Procesas

- 45 Ieškovė pareiškė šį ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. gegužės 31 dieną.
- 46 Atskiru dokumentu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2005 m. liepos 18 d., Komisija pareiškė prieštaravimą dėl priimtimumo pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį. 2005 m. rugsėjo 16 d. ieškovė dėl šio prieštaravimo dėl priimtimumo pateikė savo pastabas. 2006 m. gegužės 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi prieštaravimas dėl priimtimumo buvo prijungtas prie bylos nagrinėjimo iš esmės, o sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų atidėtas.
- 47 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas, pasinaudodamas savo Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytais proceso organizavimo priemonėmis, raštu pateikė klausimus ieškovei ir Komisijai. Šalys į juos atsakė per nustatytus terminus.

- 48 Dokumentu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2006 m. birželio 26 d., Komisija pateikė savo atsiliepimą į ieškinį.
- 49 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 47 straipsnio 1 dalį teismas nusprendė, jog antrą kartą keistis šalių pareiškimais nėra reikalinga. Rašytinė proceso dalis buvo baigta 2006 m. liepos 5 dieną.
- 50 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus 2006 m. lapkričio 28 d. vykusiame posėdyje.

Šalių reikalavimai

- 51 Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti argumentus, pateiktus pagrindžiant prieštaravimą dėl priimtino,

- pripažinti ieškinį priimtinu ir pagrįstu arba, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, sujungti klausimus dėl priimtino su bylos nagrinėjimu iš esmės arba atidėti sprendimo dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį teisme priėmimą, kol bus priimtas sprendimas pagrindinėje byloje,

- panaikinti ginčijamą sprendimą,

- įpareigoti Komisiją paskirti jai kvotą pagal reglamento 7 straipsnį dvylikos mėnesių laikotarpiui,

- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

52 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. Dėl priimtimumo

53 Komisija pareiškia prieštaravimą dėl priimtimumo, kuriuo ji tvirtina, kad prašymas ją įpareigoti ieškovei paskirti importo kvotas ir ieškinyje dėl panaikinimo nėra priimtini.

Dėl prašymo įpareigoti Komisiją paskirti ieškovei importo kvotą

Šalių argumentai

- 54 Komisija mano, jog pagal teismų praktiką, kai į Pirmosios instancijos teismą kreipiamasi remiantis EB 230 straipsniu, jis neturi įgaliojimų įpareigoti Komisiją, todėl prašymas įpareigoti nepriimtinas.
- 55 Ieškovė nurodo EB 233 straipsnį ir pažymi, jog panaikinus ginčijamą sprendimą vienintelis būdas, kaip Komisija galėtų įvykdyti sprendimą, – tai paskirti ieškovei dvylikai mėnesių kvotą. Ieškovė teigia, kad jos prašymą reikia nagrinėti atsižvelgiant į šias aplinkybes.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 56 Reikia priminti, jog pareiškus EB 230 straipsniu grindžiamą ieškinį dėl panaikinimo Bendrijos teismo kompetencija apsiriboja vien ginčijamo sprendimo panaikinimo teisėtumo patikrinimu, ir kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką naudodamasis savo įgaliojimais Pirmosios instancijos teismas negali įpareigoti Bendrijos institucijų (1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *DSM prieš Komisiją*, C-5/93 P, Rink. p. I-4695, 36 punktą ir 2000 m. vasario 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *ADT Projekt prieš Komisiją*, T-145/98, Rink. p. II-387, 83 punktą). Ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju pagal EB 233 straipsnį atitinkama institucija privalo imtis būtinų priemonių įvykdyti sprendimą dėl panaikinimo (1998 m. sausio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Ladbroke Racing prieš Komisiją*, T-67/94, Rink. p. II-1, 200 punktą ir minėto sprendimo *ADT Projekt prieš Komisiją* 84 punktą).

- 57 Iš to išplaukia, jog ieškovės reikalavimą, kad Pirmosios instancijos teismas įpareigotų Komisiją paskirti jai importo kvotą, reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl ieškinio, susijusio su panaikinimu

Šalių argumentai

- 58 Komisija tvirtina, jog ginčijamas sprendimas nesukelia teisinių pasekmių, darančių poveikį suinteresuotojo asmens interesams, todėl ieškinys dėl panaikinimo yra nepriimtinas.
- 59 Ieškovė mano, kad ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas, bet prašo Pirmosios instancijos teismo išnagrinėti bylą iš esmės prieš priimant sprendimą dėl priimtimumo. Ji mano, jog šios bylos priimtimumo negalima visapusiškai įvertinti, iš pradžių neišnagrinėjus bylos iš esmės.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 60 Vadovaudamasis gero administravimo interesais, Pirmosios instancijos teismas šios bylos aplinkybėmis mano esant reikalinga prieš priimant sprendimą dėl priimtimumo pirmiau priimti sprendimą dėl klausimų iš esmės (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1984 m. kovo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Tradax prieš Komisiją* 64/82, Rink. p. 1359, 12 punktą; 1999 m. gruodžio 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Boehringer prieš Tarybą ir Komisiją*, T-125/96 ir T-152/96, Rink. p. II-3427, 58 punktą, patvirtintą apeliaciniame procese 2002 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Taryba prieš Boehringer*, C-23/00 P, Rink. p. I-1873, 52 punktu).

2. Dėl esmės

- 61 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo keturis pagrindus. Pirmuoju pagrindu ji tvirtina, kad Komisija neteisingai taikė reglamente įtvirtintą teisinį pagrindą, o antruoju, – jog Komisija pažeidė reglamento 7 straipsnį. Šiuos du pagrindus reikia nagrinėti kartu. Savo trečiuoju pagrindu ieškovė teigia, jog Komisija veikė peržengdama reglamento 7 straipsnyje įtvirtintą teisinį pagrindą bei viršijo Parlamento ir Tarybos jai suteiktus įgaliojimus. Galiausiai savo ketvirtuoju pagrindu ji nurodo, jog Komisija pažeidė teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principus.

Dėl pirmojo ir antrojo pagrindų, susijusių su neteisingu atitinkamo teisinio pagrindo taikymu ir reglamento 7 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

- 62 Pirmuoju pagrindu ieškovė tvirtina, kad nepaskyrusi importuotojams kvotų Komisija neteisingai taikė reglamente įtvirtintą teisinį pagrindą. Patvirtinusi, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. tik fumiganto naudotojai gali prašyti suteikti leidimą importuoti metilbromidą, o importuotojai neturi teisės gauti kvotų, Komisija supainiojo reglamento nuostatas, susijusias su patvirtintomis kvotomis bei leistinų kvotų dydžio apskaičiavimu, su nuostatomis dėl taip apskaičiuotą dydį importuoti galinčių įmonių nustatymo tvarkos.

- 63 Konkrečiai kalbant, ieškovė mano, kad pagal reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą Komisija kvotų dydį nustato taikydama reglamento 18 straipsnio 2 dalyje numatytą tvarką ir Sprendime IX/6 įtvirtintus kriterijus. Taigi ieškovė neginčija to, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. leistinų kvotų dydis apskaičiuojamas ne pagal aštuonių importuotojų istorinės gamybos apimtis.
- 64 Vis dėlto, ieškovės manymu, tai nereiškia, jog importuotojams, iki 2005 m. sausio 1 d. turėjusiems teisę į importo kvotas kontroliuojamam metilbromido naudojimui, gali būti neleista toliau vykdyti savo veiklą. Toks aiškinimas nesuderinamas su reglamento 6 ir 7 straipsniais, pagal kuriuos importuotojams, o ne naudotojams, suteikiama teisė gauti importo licenciją ir dvylikos mėnesių kvotą. Be to, pagal reglamento 4 straipsnio 5 dalį importuotojui leidžiama savo teisę perduoti kitam importuotojui.
- 65 Pagal Komisijos aiškinimą tai irgi reikštų, jog tuo metu veiklą vykdantys importuotojai privalo ją nutraukti, nes jie neįtraukti į naują Komisijos numatytą importo sistemą. Tai pažeistų laisvę užsiimti profesine veikla, kuri, ieškovės manymu, yra visų valstybių narių teismų bendrasis teisinis palikimas ir bendrasis Bendrijos teisės principas.
- 66 Galiausiai Komisijos aiškinimas lemtų konkurencijos iškraipymą, o ne jos atvėrimą, nes tai importuotojams metilbromido importo ir pardavimo rinkoje kliudytų konkuruoti su naudotojais.

- 67 Antruoju pagrindu ieškovė mano, jog reglamento 7 straipsnis aiškiai Komisiją įpareigoja laisvam kontroliuojamų medžiagų, įskaitant metilbromidą, išleidimui į apyvartą Bendrijoje taikyti kvotas, nuo 1999 m. gruodžio 31 d. tiesiogiai skiriamas importuotojams kiekvienam dvylikos mėnesių laikotarpiui.
- 68 Ieškovės manymu, 2004 m. pranešimo IX punkte Komisija pripažino turėjusi paskirti kvotas importuotojams. Be to, tolesnis susirašinėjimas patvirtina, kad Komisija žinojo apie ieškovės turimą asmeninę teisę gauti 2005 m. individualią kvotą dvylikai mėnesių, ir ji tai pripažino. Todėl ieškovė mano, jog nėra abejonių dėl to, ar Komisija jai privalo skirti kvotą pagal antrinę teisę. Pagal 2004 m. pranešimą 2004 m. rugpjūčio 20 d. ieškovė Komisijai pateikė savo deklaraciją, kad 2005 m. galėtų importuoti metilbromidą.
- 69 Ieškovė pažymi, jog Komisija ginčijamame sprendime pamiršo paminėti reglamento 7 straipsnį, nors ji savo prašymą 2005 m. kovo 1 d. laiške aiškiai grindė šia nuostata. Komisija tik nurodo tai, kad fumiganto naudotojai turi teisę gauti importo kvotas, o ieškovė to neneigia. Vis dėlto ieškovė ginčija išvadą, kuria remiantis, viena vertus, tuo metu teisę į importo kvotas turėję importuotojai nuo 2005 m. sausio 1 d. nebegalėjo jomis naudotis ir, kita vertus, importo kvotos buvo pakeistos fumigaciją vykdančioms įmonėms paskiriamomis kvotomis. Ji mano, kad tokia išvada prieštarauja reglamento 7 straipsniui ir pažeidžia ieškovei pagal šią nuostatą suteikiamą teisę į importo kvotas.
- 70 Dėl pirmojo pagrindo Komisija teigia, jog pagal reglamento 4 straipsnio 2 dalies ii punktą metilbromido importui taikoma teisės sistema pasikeitė 2005 m. sausio 1 dieną. Komisija nurodo, jog Bendrija tą dieną turėjo uždrausti metilbromido naudojimą, išskyrus naudojimą būtiniausioms reikmėms. Pagal Sprendimo IX/6 ir reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą sistema, nustatyta pagal reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punktą, nebuvo galima remtis kaip pagrindu suteikti importo

licenciją po 2004 m. gruodžio 31 dienos. Nuo 2005 m. sausio 1 d. fumiganto naudotojai turi pateikti prašymą išduoti licenciją prieš prašydami, kad importuotojai, kaip antai ieškovė, importuotų tokį metilbromido kiekį, dėl kurio buvo išduota licencija. Komisija mano, jog pasikeitusi ieškovės situacija tiesiogiai išplaukia iš reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punkto, kuriuo buvo nutrauktas kvotų apskaičiavimas remiantis istoriniais dydžiais. Vis dėlto, Komisijos manymu, toks pasikeitimas visiškai nereiškia, jog bendrovės, pavyzdžiui, ieškovė, turi nutraukti savo veiklą.

71 Dėl antrojo pagrindo Komisija primena, kad reglamento 7 straipsnis nurodo, jog kvotos turi būti skiriamos įmonėms. Kadangi reglamento 7 straipsnio b dalyje nurodomas naudojimas būtiniausioms reikmėms, Komisija mano, jog jį reikia skaityti bei suprasti atsižvelgiant į reglamento 3 straipsnio 2 dalį, nustatančią, kurioms konkrečioms įmonėms nuo 2005 m. sausio 1 d. bus paskirtos kvotos naudoti metilbromidą būtiniausioms reikmėms. Taigi įmonės, kurioms turėjo būti paskirtos kvotos, yra fumiganto naudotojos, o ne importuotojos. Komisija mano, kad reglamento 7 straipsnis logiškai išplaukia iš 6 straipsnio, apibrėžiančio principą, pagal kurį negalima laisvai importuoti metilbromido, ir kad jo importui taikomas reikalavimas gauti galiojančią importo licenciją ir ją pateikti. Šie du straipsniai vienas kitą papildo.

72 Galiausiai Komisija tvirtina, jog 2004 m. pranešimas ir jos 2004 m. gruodžio 10 d. elektroninis laiškas yra bendro pobūdžio ir yra susiję su visomis ozono sluoksnį ardančiomis medžiagomis bei aiškiai nenurodo, jog 2005 m. kvotos bus paskirtos metilbromido importuotojams naudojimui būtiniausioms reikmėms. Atvirkščiai, Komisija pabrėžia, kad 2004 m. pranešimo II punkto a dalyje nurodomas reglamento 3 straipsnio 1 dalies ii punktas, taigi jis reiškia, kad kvotos bus paskirtos vadovaujantis šia nuostata. Be to, Komisija posėdyje pažymėjo, kad dėl tokios nuorodos 2004 m. pranešimas skyrėsi nuo 2003 m. pranešimo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 73 Pirmiausia reikia nurodyti, jog 2005 m. sausio 1 d. Komisijos įtvirtinta sistema pasižymi tuo, kad joje naudotojai apibrėžiami pagal reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą ir jie kaip fumiganto naudotojai gali pasinaudoti naudojimo būtiniausioms reikmėms išimtimi. Taip pat Komisija nusprendė, jog pagal reglamento 7 straipsnį 2005 m. importo kvotos nebeišduodamos importuotojams, bet kvotos skiriamos fumiganto naudotojams. Taip pat sistema numato, jog importo operacijai atlikti reikia turėti fumiganto naudotojo ir importuotojo licencijas. Galiausiai Komisija pagal naują sistemą nusprendė apriboti metilbromido importą atsižvelgiant į kiekvieną konkretų importuotojo atvejį ir licencijas išduoti tik įvykdžius reglamento 4 straipsnio 4 dalies i punkto ii papunktyje įtvirtintas sąlygas. Taigi importuotojai nebegali kaupti naudotojams skirtų parduoti metilbromido atsargų.
- 74 Dėl tariamo reglamento 7 straipsnio pažeidimo ir ieškovės teiginio, kad 2005 m. sausio 1 d. Komisijos įtvirtinta sistema neteisingai taikomos atitinkamos reglamento nuostatos, reikia priminti, jog reglamento 7 straipsnio, reglamentuojančio ne vien metilbromido importą, bet ir visų kontroliuojamų medžiagų importą iš trečiųjų šalių, tekste nepatikslinkta, jog importo kvotos turi būti paskirtos importuotojams, tik nurodyta, kad jos turi būti paskirtos įmonėms. Pagal reglamento 2 straipsnyje pateiktą apibrėžimą ši įmonių sąvoka apima kontroliuojamų medžiagų gamintojus, perdirbėjus, naudotojus, importuotojus ir eksportuotojus. Todėl reglamento 7 straipsnis Komisijai suteikia teisę pasirinkti, kurioms iš reglamento 2 straipsnyje minimų įmonių kategorijoms, įskaitant fumiganto naudotojus, bus paskirtos kvotos remiantis šia nuostata. Iš to išplaukia, jog 7 straipsnis Komisijos neįpareigoja paskirti importuotojams importo kvotų.

75 Antra, reikia pažymėti, kad reglamento 3 straipsnio 2 dalies i punkto d papunktis draudžia gaminti metilbromidą po 2004 m. gruodžio 31 dienos. Be to, 2 dalies ii punkte numatyta, jog Komisija taiko Sprendime IX/6 išdėstytus kriterijus, kad kasmet nustatytų visas būtinausias reikmes, kurioms tenkinti Bendrijoje gali būti leidžiama gaminti, importuoti ir naudoti metilbromidą po 2004 m. gruodžio 31 d., leidžiamą kiekį ir naudojimo sritis bei naudotojus, kurie gali pasinaudoti šia būtinausia išimtimi. Taip pat reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktas nurodo, jog gamyba ir importas leidžiami tik tada, kai nėra tinkamų alternatyvų arba kai nėra viena Monrealio protokolo šalis neturi recirkuliuoto ar regeneruoto metilbromido.

76 Be to, reikia pažymėti, jog reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punkto d papunktis draudžia nuo 2004 m. gruodžio 31 d. teikti į rinką metilbromidą, išskyrus pagal 4 straipsnio 4 ir 5 dalis. 4 straipsnio 4 dalies i punkto b papunkčio antroji įtrauka numato, kad 4 straipsnio 2 dalies i punkto d dalies draudimas netaikomas metilbromido pateikimui į rinką ir jo naudojimui, jeigu jos skirtos naudotojų, kurie buvo nustatyti pagal 3 straipsnio 2 dalį, būtinausioms reikmėms, kurioms išduota licencija, tenkinti.

77 Iš to išplaukia, kad pagal šiuos du reglamento straipsnius 2005 m. metilbromido naudojimas ir pateikimas į rinką griežtai apribotas naudojimu būtinausioms reikmėms. Iš šių nuostatų aišku, jog metilbromidas Bendrijoje gali būti tik esant konkrečiam panaudojimui būtinausioms reikmėms.

78 Trečia, reikia priminti, kad reglamento 6 straipsnio 1 dalis numato, jog metilbromido importui į Bendriją taikomas reikalavimas gauti importo licenciją, tačiau jame nepatikslinami nei jos gavėjai, nei importo operacijai suteikiamų licencijų skaičius. Todėl su šia nuostata suderinama tai, kad pagal 2005 m. sausio 1 d. Komisijos įtvirtintą sistemą kiekvienai importo operacijai suteikiamos dvi licencijos:

iš pradžių naudotojui, o po to importuotojui. Be to, reglamento 6 ir 7 straipsniai yra vienas kitą papildančios nuostatos ta prasme, jog abiem šiais straipsniais siekiama kontroliuoti ir riboti į Bendriją importuojamų kontroliuojamų medžiagų kiekį.

- 79 Todėl atsižvelgus į reglamento 3 ir 4 straipsniuose numatytus metilbromido gamybos, naudojimo ir pateikimo į rinką apribojimus, iš šio reglamento sistemos matyti, kad jo 6 bei 7 straipsniais siekiama užtikrinti, jog metilbromido importas neviršytų griežto konkrečiai nurodyto naudojimo būtiniausioms reikmėms.
- 80 Taigi Komisijos pateiktas reglamento 3, 4, 6 ir 7 straipsnių aiškinimas, pagal kurį importuotojams nebeskiriamos importo kvotos, o metilbromido importas ribojamas nagrinėjant kiekvieną atvejį, taip neleidžiant importuotojams kaupti jų atsargų, šioms nuostatomis suteikia praktinį veiksmingumą ir užtikrina jų nuoseklų taikymą, atitinkantį reglamento sistemą ir tikslus, t. y. metilbromido gamybos ir naudojimo ribojimą apsaugant ozono sluoksnį.
- 81 Šiai analizei neturi reikšmės tai, kad reglamento 7 straipsnyje nėra aiškiai nurodyta, jog nuo 2005 m. sausio 1 d. taikytina sistema pasikeis ir metilbromido atžvilgiu. Iš to, kas išdėstyta 74–80 punktuose, matyti, kad Komisija nesupainiojo, kaip teigė ieškovė, dviejų skirtingų sistemų, t. y., viena vertus, reglamento 3 ir 4 straipsnio ir, kita vertus, 6 ir 7 straipsnių ir kad ji teisingai šias nuostatas aiškino kartu, nes tai atitinka bendrą reglamento sistemą.

- 82 Taip pat dėl argumento, susijusio su reglamento 4 straipsnio 5 dalies, pagal kurią kiekvienam importuotojui, kuriam leidžiama pateikti į rinką kontroliuojamas medžiagas ir perduoti šią teisę kitiems taip pat Bendrijoje šią teisę turintiems importuotojams, pažeidimu, reikia priminti, jog pagal reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punkto d papunktį po 2004 m. gruodžio 31 d. gamintojai ir importuotojai nebeturi teisės pateikti metilbromido į rinką, išskyrus leistinus kiekius, kurie nagrinėjami kiekvienu konkrečiu atveju pagal reglamento 4 straipsnio 4 dalies i punkto b papunkčio antrąją įtrauką ir 3 straipsnio 2 dalies ii punktą. Iš to išplaukia, jog, viena vertus, 2005 m. importuotojų perdavimo teisė, išvestina iš 4 straipsnio 5 dalies, galioja tik leistinų kiekių, kurie nustatomi kiekvienu konkrečiu atveju, atžvilgiu ir, kita vertus, kad importuotojai gali pasinaudoti šia teise perduoti ir neturėdami importo kvotos, kaip tai posėdyje pripažino ieškovė. Todėl reglamento 4 straipsnio 5 dalis Komisijos neįpareigoja importuotojams paskirti importo kvotų.
- 83 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, jog Komisija pagal reglamentą neprivalo ieškovei, kaip importuotojai, paskirti 2005 m. importo kvotos ir kad nuo 2005 m. sausio 1 d. Komisijos įtvirtinta nauja sistema teisingai įgyvendina reglamento 3, 4, 6 ir 7 straipsnius bei juos atitinka. Tokiomis aplinkybėmis nereikia nagrinėti klausimo, ar Komisija galėjo veikti kitaip ir toliau po 2004 m. gruodžio 31 d. skirdama importuotojams importo kvotas.
- 84 Dėl ieškovės nuorodos į 2004 m. pranešimą reikia priminti, jog Komisija šio pranešimo II punkte patikslino, kad reglamento 7 straipsnyje numatytos importo kvotos 2005 m. yra skiriamos metilbromido naudojimui būtiniausioms reikmėms pagal Sprendimą IX/6 ir reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą, numatantį, jog gamyba ir importas leidžiami, tik kai nėra tinkamų alternatyvų arba kai nėra viena šalis neturi recirkuliuoto ar regeneruoto metilbromido. Be to, Komisija posėdyje nurodė, kad 2004 m. pranešimas skiriasi nuo 2003 m. pranešimo teksto tuo, kad pirmajame pateikta ši nuoroda į Sprendimą IX/6 ir reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą, o antrajame tokios nuorodos nėra. Iš to išplaukia, kad apdairus skaitytojas, kaip antai ieškovė, iš 2004 m. pranešimo galėjo suprasti, jog 2005 m. Komisija neketino toliau

taikyti reglamento 7 straipsnio taip pat, kaip ji tai darė 2004 m., ir kad 2005 m. importo kvotos bus skiriamos pagal Sprendimą IX/6 ir reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą. Galiausiai 2004 m. pranešimo II ir IX punktų formuluotės, tiek kiek jose nurodomi gamintojai ir importuotojai, o ne fumiganto naudotojai, paaiškinamos tuo, jog, kaip tvirtina Komisija, 2004 m. pranešimas buvo susijęs su visomis ozono sluoksnį ardančiomis medžiagomis, o metilbromido atvejis nebuvo specialiai išskirtas. Todėl Pirmosios instancijos teismas mano, jog 2004 m. pranešimas nekelia abejonių dėl Komisijos sprendimo 2005 m. nepaskirti ieškovei importo kvotos.

85 Toliau reikia pripažinti, jog negalima pritarti ieškovės argumentui, grindžiamam 2004 m. gruodžio 10 d. elektroniniu laišku. Reikia priminti, kad tai nėra asmeninis ieškovei išsiųstas elektroninis laiškas, užtikrinantis, kad jai bus paskirta individuali kvota metilbromido naudojimui būtiniausioms reikmėms, bet tai yra visiems ODS tinklavietės vartotojams išsiųstas elektroninis laiškas, pranešantis, jog paskelbtos visoms kontroliuojamoms medžiagoms ir visiems jų naudotojams paskirtos kvotos. Iš to išplaukia, kad šis elektroninis laiškas nekelia abejonių dėl Komisijos pateikto reglamento išaiškinimo.

86 Taip pat Pirmosios instancijos teismas mano, jog Komisijos reglamento aiškinimo negalima pripažinti iškreipiančiu konkurencinę rinkos padėtį. Iš tikrųjų, priešingai nei teigia ieškovė, importuotojams metilbromido importo ir prekybos rinkoje nesudaromos kliūtys konkuruoti su fumiganto naudotojais. Kaip tvirtina Komisija, 2005 m. sausio 1 d. įvykęs pasikeitimas visiškai nereiškia, jog bendrovės, kaip antai ieškovė, turėtų nutraukti savo veiklą. Tai tik reiškia, jog šie ūkio subjektai negali prašyti paskirti importo kvotų, siekdami sukaupti šios prekės atsargų, kurias jie vėliau parduos faktiniams naudotojams.

- 87 Galiausiai reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką laisvė užsiimti profesine veikla nėra absoliuti, tačiau ją reikia vertinti atsižvelgiant į jos socialinę funkciją. Todėl gali būti nustatyti laisvės užsiimti profesine veikla apribojimai, ypač bendro rinkos organizavimo srityje, jei šie apribojimai iš tikrųjų atitinka Bendrijos siekiamus bendrojo intereso tikslus ir siekiamų tikslų atžvilgiu nėra neproporcingas bei neleistinas kišimasis, sudarantis grėsmę pačiai garantuojamų teisių esmei (1989 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wachauf*, 5/88, Rink. p. 2609, 17 ir 18 punktai bei 2005 m. birželio 30 d. Teisingumo teismo sprendimo *Alessandrini ir kt. prieš Komisiją*, C-295/03 P, Rink. p. I-5673, 86 punktas).
- 88 Šiuo atveju 2005 m. sausio 1 d. Komisijos įtvirtinta nauja sistema pakeitė tik sąlygas, kuriomis metilbromidas gali būti importuojamas, ir nereiškia, kad šios kontroliuojamos medžiagos importuotojai privalo nutraukti savo veiklą. Tačiau net jeigu tai būtų laikoma apribojimu, Pirmosios instancijos teismas nurodo, jog siekiamas bendrasis Bendrijos tikslas šiuo atveju – ozono sluoksnio apsauga, ir mano, jog galimas apribojimas bet kuriuo atveju būtų pateisinamas dėl to, kad nustatomas taikant reglamentą bei jį atitinka (74–83 punktas); ir jo negalima laikyti neproporcingu arba netoleruotinu, arba pažeidžiančiu pačią šios teisės esmę, nes ieškovė ir toliau gali vykdyti savo ankstesnę ekonominę veiklą.
- 89 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti pirmąjį ir antrąjį pagrindus.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su kompetencijos stoka (ultra vires aktas)

Šalių argumentai

- 90 Ieškovė mano, kad nepaskyrusi jai metilbromido importo į Europos Sąjungą kvotos Komisija peržengė reglamento 7 straipsnyje apibrėžtą teisinį pagrindą ir viršijo jai pagal reglamentą Parlamento ir Tarybos suteiktus įgaliojimus.

- 91 Jos manymu, pagal nusistovėjusią teismų praktiką taikant pagrindinio reglamento nuostatas priimtas įgyvendinantis aktas turi būti panaikintas, jeigu juo pakeičiama nustatytų pareigų apimtis, netaikant Sutartimi reikalaujamos teisės aktų leidybos procedūros. Jeigu įgyvendinantis aktas yra išimtį nustatantis aktas dėl to, kad jame nustatomi kiti kriterijai nei nustatytieji pagrindiniame akte, jo negalima priimti prieš tai nepasikonsultavus su Parlamentu.
- 92 Panašiai ir šiuo atveju reglamento 7 straipsnis įpareigoja Komisiją paskirti importo kvotas Bendrijoje metilbromidui išleisti į laisvą apyvartą. Tik Bendrijos teisės aktų leidėjas turi teisę nuspręsti, kad po 2004 m. gruodžio 31 d. importuotojams neturėtų būti skiriamos importo kvotos. Kol bus priimtas toks sprendimas, Komisija privalo ir toliau skirti importo kvotas ir bet koks jos atsisakymas yra neteisėtas.
- 93 Komisija mano, jog trečiasis pagrindas yra antrojo pagrindo pakartojimas ir nurodo šiuo atžvilgiu pateiktas savo pastabas. Vis dėlto ji pabrėžia, kad faktiškai savo Sprendimu 2005/625 nustatė metilbromido kvotas, skirtas naudoti būtiniams reikmėms, bei pažymėjo, jog ieškovė gavo importo licenciją, taigi ji galėjo vykdyti savo veiklą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 94 Reikia priminti, kad Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas pirmąjį ir antrąjį pagrindus, nusprendė, jog reglamento 7 straipsnis Komisijos neįpareigoja paskirti

ieškovei 2005 m. importo kvotos ir kad Komisijos reglamento įgyvendinimas priėmus naują sistemą nuo 2005 m. sausio 1 d. yra suderinamas su reglamento nuostatomis. Taigi tiek, kiek ginčijamu sprendimu ieškovė informuojama, jog pagal naują sistemą jai nebegali būti paskirta importo kvota, tai yra teisėtai remiantis reglamentu Komisijos priimta priemonė ir nėra *ultra vires* aktas. Todėl ginčijamu sprendimu Komisija nesikėsino nei į Tarybos, nei į Parlamento įgaliojimus.

95 Iš to išplaukia, kad reikia atmesti trečiąjį pagrindą.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principų pažeidimu

Šalių argumentai

— Ieškovės argumentai

96 Ieškovė tvirtina, kad pažeidusi jos teisę gauti importo kvotą reglamento 7 straipsnio pagrindu, Komisija 2004 m. pranešimu ir vėliau pasikeistais laiškais pažeidė jos teisėtus lūkesčius, jog jai bus paskirta importo kvota, ir teisinio saugumo principą.

- 97 Ieškovės manymu, teisinio saugumo principas reikalauja, jog asmenys, kuriems taikomas teisės aktas, neatsidurtų netikrumo situacijoje teisių ir pareigų atžvilgiu, kad Bendrijos taisyklės aiškiai ir nedviprasmiškai apibrėžtų asmenų, kuriems daromas poveikis, teises ir kad būtų priimtos priemonės, užtikrinančios, jog šių taisyklių reglamentuojamos situacijos bei teisiniai santykiai būtų numatomi. Šiuo atveju dėl Komisijos atsisakymo paskirti ieškovei importo kvotą ir jos sprendimo kvotas importuotojams pakeisti kvotomis naudotojams visa metilbromido importo į Europos Sąjungą sistema pasidarė nenumatoma ir prieštaravo reglamentui.
- 98 Ieškovės manymu, teisėtų lūkesčių sąvoka yra svarbi teisinio saugumo principo pasekmė ir ja reikalaujama, jog gera valia veikiantys asmenys, remdamiesi teise, kokia ji yra arba atrodo, nebūtų suklaidinti. Teisingumo Teismo praktika patvirtina, kad paprasta praktika ar administracinė tolerancija, neprieštaraujanti galiojantiems teisės aktams ir nereiškianti diskrecijos vertinti panaudojimo, gali sukelti suinteresuotojo asmens teisėtus lūkesčius, nebūtinai paremtus bendro pobūdžio pranešimu (1987 m. spalio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją* 84/85, Rink. p. 3765, 1988 m. birželio 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Sofrimport prieš Komisiją*, C-152/88 R, Rink. p. 2931; 2004 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MCI prieš Komisiją*, T-310/00, Rink. p. II-3253, 112 punktas).
- 99 Teisėti ieškovės lūkesčiai, kad jai bus paskirta 2005 m. kvota importuoti metilbromidą, kyla iš tikslaus reglamento 7 straipsnio teksto ir rašytinių Komisijos pareiškimų, įskaitant 2004 m. pranešimą, bei įvairių ieškovei skirtų elektroninių laiškų. Ieškovė nurodo, kad remdamasi šiais lūkesčiais ji pateikė 2004 m. deklaraciją ir teisėtai laukė, kad bus paskirta 2005 m. importo kvota. Atsisakiusi jai paskirti 2005 m. kvotą importuoti metilbromidą Komisija pažeidė teisėtus ieškovės lūkesčius.

— Atsakovės argumentai

- 100 Komisija mano, kad ieškovei nebuvo pateiktos konkrečios garantijos dėl kvotos išleisti į laisvą apyvartą metilbromidą paskyrimo 2005 metams. Ji taip pat teigia, jog protingas ir apdairus ūkio subjektas, kaip antai ieškovė, žinojo ar turėjo žinoti, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. draudžiama savarankiškai naudoti metilbromidą arba jį paleisti į rinką, nes šis draudimas įtvirtintas reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punkto a–c papunkčiuose. Komisija mano, jog ieškovė taip pat žinojo ir tai, kad pagal reglamento 4 straipsnio 4 dalies i punkto b papunktį po šios datos leistinas tik metilbromido naudojimas būtiniausioms reikmėms. Komisijos nuomone, iš to išplaukia, jog ieškovė žinojo, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. reglamento 4 straipsnio 2 dalies i punkto a–c papunkčiais įtvirtinta sistema, pagal kurią kvotos buvo skiriamos įregistruotiems importuotojams remiantis nuo 1991 m. skaičiuojamais ataskaitiniais kiekiais, nebus taikoma. Komisija mano, jog ieškovė tikėjosi, kad nuo šios dienos pasikeis kvotų sistema ir kvotų paskyrimo metilbromido naudojimui būtiniausioms reikmėms tvarka.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 101 Pirma, kalbant apie tariamą teisėtą lūkesčiu pažeidimą, reikia priminti, jog reglamento 7 straipsnis, kuriame minimos vien įmonės, o ne importuotojai, neužtikrina importuotojams kvotų paskyrimo ir kad reglamento 3, 4 ir 6 straipsniai nesukelia teisėtų lūkesčių, nors taip tvirtino ieškovė.
- 102 Toliau 84 punkte buvo pažymėta, jog nuoroda į 2004 m. pranešimą, Sprendimą IX/6 ir reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą reiškia, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. importo kvotos bus skiriamos vadovaujantis šiomis nuostatomis. Be to, 84 punkte

buvo nuspręsta, kad dėl šios nuorodos 2004 m. pranešimo tekstas skiriasi nuo 2003 m. pranešimo ir kad tai apdairiam skaitytojui, kaip antai ieškovei, iš 2004 m. pranešimo leido suprasti, jog 2005 m. Komisija ketino pakeisti ankstesnę praktiką. Todėl darytina išvada, kad 2004 m. pranešimas neužtikrina importo kvotų paskyrimo importuotojams.

103 Reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos ir kaip tai pažymėjo Komisija, jei apdairus ir protingas ūkio subjektas galėjo numatyti, kad bus priimta Bendrijos priemonė, galinti paveikti jo interesus, ir ją priėmus negali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu (2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas, *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 147 punktas ir 1996 m. spalio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Efisol prieš Komisiją*, T-336/94, Rink. p. II-1343, 31 punktą). Šiuo atžvilgiu primintina, kad ieškovė yra viena iš aštuonių importuotojų, turinčių teisę iki 2004 m. importuoti metilbromidą į Bendriją, ir kad bet koks metilbromidui taikomos sistemos pakeitimas yra ekonomiškai labai svarbus jos importo veiklos vykdymui. Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas mano, kad rūpestinga įmonė ieškovės situacijoje turėjo prašyti suteikti informaciją dėl būsimų pakeitimų. Šiuo požiūriu reikia priminti, kad ieškovė pripažino, jog dėl 3 ir 4 straipsnių ji tikėjosi, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. bus pakeista metilbromidui taikoma sistema.

104 Todėl bylos aplinkybėmis rūpestingumo pareiga tenka ieškovei.

105 Taip pat pagal Teisingumo Teismo praktiką reikia priminti, kad asmuo negali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, jeigu administracija nėra pateikusi konkrečių garantijų (minėtų sprendimų *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją* 147 punktą ir *Efisol prieš Komisiją* 31 punktą). Šiuo atveju Komisija teisingai tvirtina, kad ji ieškovei nebuvo pateikusi konkrečių garantijų.

- 106 Taip pat iš teismų praktikos išplaukia, jog ankstesnė visuomenei žinoma Komisijos vykdyta administracinė praktika, nesant priešingos informacijos, gali leisti atsirasti teisėtiems lūkesčiams, jog bus taikomos tos pačios taisyklės, ypač jeigu atitinkamos Bendrijos institucijos pranešimai nesiskiria nuo ankstesniųjų (minėto sprendimo *MCI prieš Komisiją* 112 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją* 9–27 punktus; minėtos nutarties *Sofrimport prieš Komisiją* 17–23 punktus). Vis dėlto šiuo atveju šių principų taikyti negalima. Iš tiesų šioje byloje 2004 m. pranešimo II punktas skiriasi dėl jame pateiktos nuorodos į Sprendimą IX/6 ir į reglamento 3 straipsnio 2 dalies ii punktą ir iš jos matyti, kad 2005 m. importo kvotos bus skiriamos ne pagal ankstesnę Komisijos praktiką, o remiantis šia nuostata.
- 107 Galiausiai reikia priminti, kad 2004 m. gruodžio 10 d. Komisijos elektroninis laiškas buvo išsiųstas visiems ODS tinklavietės naudotojams jame nurodant, kad paskelbtos visos visoms kontroliuojamoms medžiagoms ir visiems jų naudotojams skirtos kvotos. Iš to išplaukia, kad jis visiškai ieškovės neužtikrino, jog jai bus paskirta individuali kvota naudoti metilbromidą būtiniausioms reikmėms. Tiek, kiek ieškovė taip pat remiasi ir kitais Komisijos elektroniniais laiškais, reikia pažymėti, kad šiuo atžvilgiu ji šioje byloje nepateikė jokių įrodymų ir neidentifikavo nurodytų elektroninių laiškų.
- 108 Antra, kalbant apie tariamą teisinio saugumo principo pažeidimą, reikia pažymėti, kad iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, jog šis principas yra pagrindinis Bendrijos teisės principas, visų pirma reikalaujantis, kad teisės aktai būtų tikslūs ir aiškūs, jog asmenys galėtų nedviprasmiškai žinoti savo teises ir pareigas bei atitinkamai elgtis. Vis dėlto, kai egzistuoja tam tikras neaiškumas dėl teisės normos prasmės ir apimties, reikia ištirti, ar nagrinėjama teisės norma yra dviprasmiška ir todėl neleidžia asmenims išsklaidyti turimų abejonių dėl šios normos apimties ir prasmės (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 14 Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-110/03, Rink. p. I-2801, 30 ir 31 punktus).

- 109 Šiuo atveju reikia pripažinti, kad iš esmės atsižvelgus į reglamento nuostatas (žr. 74–83 punktus), taip pat į 2004 m. pranešimo tekstą (žr. 84 ir 102 punktus), importuotojai ieškovės situacijos atveju galėjo numatyti atsisakymą paskirti ieškovės prašomą importo kvotą ir importo kvotų, skiriamų importuotojams, pakeitimą naudotojams skiriamomis kvotomis. Iš to išplaukia, kad nei reglamentas, nei 2004 m. pranešimas nekliudo tam, kad asmenys galėtų užtikrintai išsklaidyti galimas abejones abejones dėl reglamento 7 straipsnio apimtį ar jo prasmės.
- 110 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.
- 111 Atmetus keturis ieškovės nurodytus pagrindus, kuriais grindžiamas prašymas panaikinti ginčijamą sprendimą, šį prašymą reikia pripažinti nepagrįstu, nepriimant sprendimo dėl Komisijos pareikšto prieštaravimo dėl priimtumo.
- 112 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 113 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Ieškovė padengia savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Paskelbta 2007 m. gegužės 22 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Pirrung